

2. Сприяння залученню іноземного капіталу в банківську систему України шляхом надання гарантій та створення сприятливого макросередовища.

3. Стимулювання повернення довіри населення до банківської системи України шляхом підняття суми гарантування вкладів для нього (разом із зміною політики щодо проблемних банків це не призведе до збільшення суми виплат з ФГВФО).

4. Створення програми працевлаштування для працівників банків що залишились безробітними внаслідок масових банкрутств банків 2014- 2017 рр. (включаючи працівників звільнених з самого НБУ внаслідок його реструктуризації).

Література:

1. Васильченко З.М. Комерційні банки: реструктуризація та реорганізація: Моногр. -К.: Кондор, 2006 -528 с.

2. Другов О.О. Реструктуризація банківської системи України: сучасний стан та перспективи / О.О. Другов, О.В. Прийма // ФІНАНСОВИЙ ПРОСТІР, 2015. - № 4 (20), С. 40-48.

3. Корнільюк Р.В. Економіка санкцій. Що буде з російськими банками в Україні /Р. В. Корнільюк // Сайт інформаційного агентства «Економічна правда». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/publications/2017/03/6/622753>.

4. Одінцева Н.Г. Реструктуризація в процесі управління банківськими установами - [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/34613/1/Odintsova_restructuring%20of%20a%20bank.pdf.

5. Методичні рекомендації про порядок реорганізації, реструктуризації комерційних банків [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=v0395500-00>.

6. Показники банківської діяльності Офіційне інтернет-представництво Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=34661442.

Богдан СЕНІВ

к. е. н., доцент кафедри банківського менеджменту та обліку, ТНЕУ

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах ринкової економіки функціонування та розвиток підприємств значною мірою обумовлені ефективною роботою їхнього інноваційного механізму, а також ефективністю реалізованих нововведень. Саме тому у сучасний період швидкого розвитку продуктивних сил , інновації є головною

рушійною силою динамічного розвитку суспільного виробництва. У сформованих умовах глобалізації, прискорення науково-технічного розвитку та міжнародного переміщення капіталу конкурентоспроможність підприємств і країн визначається більшою мірою здатністю економіки розробляти нові технології і реалізовувати інноваційні проекти. Для України, яка має високий потенціал і його недостатньою реалізацією, гостро стоїть питання про комерціалізацію інновацій. Його рішення визначає якість, в якому національна економіка інтегрується у світову і місце, яке вона займе в сучасному світі. У світовій науці вже не одне десятиліття використовується термін «innovation», який позначає якісні зміни у виробництві і перекладається як інновація. До теперішнього часу ні закордонна, ні вітчизняна наука не звертала істотної уваги на термінологію інноваційної діяльності. В результаті об'єднуються одним і тим же терміном поняття, які мають суттєві відмінності за характером виконуваних робіт, часу проведення останніх і т. п. Самі по собі термінологічні відмінності не можуть перешкодити здійсненню інноваційних процесів. Однак у випадках, пов'язаних з визначенням пріоритетних орієнтацій інноваційної діяльності, розподілом обсягів фінансування та матеріально-технічних ресурсів, дана обставина може зіграти істотну роль. Вона певною мірою може загальмувати (в разі некоректного підходу до суті питання інновацій) розвиток економіки.

Щоб осмислити складнощі, які стоять перед учасниками інноваційної діяльності та визначити підхід до предмету цього дослідження, необхідно коректно детермінувати суть інновації, як суспільного явища. Взаємозв'язок таких форм діяльності як науково-дослідна, дослідно-конструкторська, проектна, технологічна, робота з освоєння нововведення у виробництві і їх реалізація складають основу сутності інноваційної діяльності. Її змістом є єдність всіх властивостей, елементів, внутрішніх процесів, протиріч, зв'язків і тенденцій, з яких складається. Ця єдність полягає в тому, що інноваційна діяльність - це діяльність по доведенню наукових ідей і технічних розробок до результату, готового до практичного використання, що припускає цілий комплекс заходів, у своїй сукупності, що призводять до інновацій. Стратегія успішно функціонує компанії повинна відповідати умовам внутрішнього і зовнішнього середовища фірми і припускати інноваційні зміни. Інноваційна діяльність підприємства передбачає розробку і впровадження інноваційних проектів і програм. Оцінка ефективності інноваційного проекту, що пропонується до реалізації повинна проводитися на основі аналізу ефективності використання інноваційного потенціалу. При цьому для початку аналізується рівень інноваційного потенціалу з урахуванням потрібних для впровадження інноваційного проекту фінансових, трудових, виробничих і інших ресурсів [6]. Інноваційний потенціал компанії - сукупність характеристик організації, що визначають її здатність до здійснення діяльності, що має на увазі створення і практичне використання інновацій.

Розвиток підприємства і його підрозділів відбувається за рахунок розвитку інноваційного потенціалу і являє собою реакцію на зміну умов зовнішнього середовища, значить, носить стратегічний характер. Наявність

інноваційного потенціалу підприємства є мінімально необхідна умова впровадження інновацій, істотних в кількісному і якісному плані, а величина і структура інновацій визначає стратегію розвитку підприємства і поточне управління ім. Інноваційний потенціал є значущим умовою конкурентоспроможності підприємства. Щоб правильно оцінити поточну ситуацію і визначити конкурентні переваги підприємства, потрібно проаналізувати наявний інноваційний потенціал і виявити резерви зростання ефективності його використання. При цьому під інноваційним потенціалом підприємства розуміється ступінь його готовності виконувати завдання, необхідні для забезпечення досягнення конкретної інноваційної мети, іншими словами мера готовності реалізувати інноваційний проект або програму інноваційних перетворень. Оцінити роль і місце наукових досягнень людства, що накопичуються в системі суспільного виробництва, можливо шляхом аналізу потенціалу, яким володіє національна економіка.

Зусилля науково-технічних організацій, а також досягнення світової науки і техніки створюють інноваційний потенціал країни, від якого в значній мірі залежать швидкість науково-технічного та економічного розвитку країни, її галузей і рівень її науково-технічної незалежності. Отже, інноваційний потенціал - це узагальнена характеристика рівня розвитку в країні інженерної справи, науки, техніки, ресурсів і можливостей, які перебувають в розташуванні суспільства з метою вирішення наукових і технічних завдань, тобто науково-технічний, виробничий, інтелектуальний, матеріальний і фінансовий потенціал, що забезпечує можливість здійснення інновацій.

Узагальнення наведеної інформації дозволяє зробити висновок, що потенціал в загальному сенсі - це не просто показник, що характеризує стан об'єкта, а поняття, також відображає сутність ряду реальних явищ і процесів. Саме цей підхід дозволяє коректно відобразити певну ситуацію або відносини, а також процеси, напрямки їх розвитку і, отже, ефективність функціонування економічної системи в цілому. На основі аналізу всього вищесказаного, автором пропонується визначити інновації як якісно відрізняється від аналогів продукт або технологічний процес, який знайшов застосування вперше в даній галузі, що є результатом комплексу наукових, виробничих, організаційних та комерційних заходів. Сьогодні інноваційний розвиток України гальмує відсутність інноваційної інфраструктури та технології комерціалізації. Чинне недосконале законодавство, що стосується охорони інтелектуальної власності стримує потік технологій з науки в бізнес. Є обмеження прав вчених на отримання патентів за кордоном, утруднений процес створення нововведення, відсутня чітка фіксація прав на отримання та розпорядження роялті та ліцензійних платежів. У цих умовах полегшення процесу комерціалізації інновацій для України - необхідна умова в рамках жорстокої конкуренції і глобалізації економіки. У свою чергу, одним з найбільш значущих чинників успішної реалізації інноваційних проектів є інноваційний потенціал, що відображає здатність впровадження інноваційних проектів, вдосконалення та оновлення системи і виходу на сталий розвиток. Щоб визначити оптимальні

обсяги інноваційного потенціалу, важливо мати не тільки чітке визначення інноваційного потенціалу, а й розуміти його зв'язок зі стійким розвитком системи. З цією метою необхідно чітко визначати всі істотні фактори, які спричиняють його сутність і динаміку. Таким чином, необхідність переходу до сталого розвитку національної економіки ставить нові цілі і завдання, задає нові орієнтири, що в рамках формування ринкових відносин вимагає побудови національної інноваційної системи. Для того щоб чинники і передумови переходу на шлях успішного сталого розвитку були розмиті, необхідно комерціалізувати науково-технічні розробки і реалізовувати інноваційні проекти.

Нині, впровадження інновацій розглядається як один із способів підвищення конкурентоздатності товарів, що виготовлюються, підтримки високих темпів розвитку і рівня прибутковості. Внаслідок використання інновацій суттєво змінюються кількісні та якісні характеристики сфер виробництва та споживання, прискорюється економічний розвиток, забезпечується інтенсифікація суспільного виробництва

Юлія СИДОРОВИЧ

студентка факультету банківського бізнесу, ТНЕУ

РОЛЬ БАНКІВСЬКОЇ ПОЗИКИ У ФІНАНСУВАННІ ІНВЕСТИЦІЙ ПОЛЬСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

Банківські кредити є найпоширенішим джерелом зовнішнього капіталу для фінансування польських підприємств. У Польщі домінуючий підхід до побудови структури капіталу є традиційним та консервативним, найважливіші - власні ресурси та банківські кредити. Можна відмітити, що чим більше підприємство, тим частіше використовують банківські кредити, це строго пов'язано зі вартістю фінансування, крім того, більш легким доступом і переговорною позицією великих підприємств.

Інвестиції - це активи, які, як очікується, принесуть економічну вигоду, як у державному, так і в приватному секторах та мають вирішальне значення для розвитку та зростання. Інвестиції в компанії збільшують їх цінність на ринку та підвищують конкурентоспроможність. Є деякі тонкі розбіжності в значенні цього слова - в мікроекономіці це розуміється як відмова від поточних вигод для майбутньої прибутку, у макроекономіці - акцент робиться на чистих інвестиціях, що являють собою чистий ріст реального капіталу суспільства конкретної країни, це відбувається лише тоді, коли створюється новий реальний капітал. У фінансах - інвестиції використовують як фінансові ресурси для придбання активів для забезпечення майбутнього доходу власника або збільшення вартості в майбутньому.

Існує безліч класифікацій інвестицій, відповідно до тривалості (довгострокові та короткострокові); цілі (реконструкція, модернізація,